

reportatge fotogràfic

La Costa Esbravada

>> Complex d'edificis Delta Muga, a Empuriabrava, Castelló d'Empúries.

Text i fotos > **MIQUEL RIERA**, periodista

L'any 1977, en la celebració de la primera Nit del Turisme, a l'Hotel Fornells Park, el president del Patronat de Turisme, Josep Ensesa i Montsalvatge, va voler fer un crit d'alerta per com es malmetia el paisatge de la Costa Brava. «L'han anat degradant, tant la inconsciència d'un afany constructor desconsiderat com la incongruència del marc legal que l'havia de protegir. Sovint construir ha volgut dir destruir», va dir Ensesa, que va reblar: «Cal no esborrar del nostre marc natural allò que el feia atractiu i bell».

Un discurs que té gairebé cinquanta anys, però que és ben vigent i actual, vist com, de llavors ençà, la degradació del paisatge de la Costa Brava no s'ha aturat.

Certament, la Costa Brava manté encara molts dels seus atractius. També és veritat que, en tot aquest temps, s'han salvat importants espais natu-

ral, com els aiguamolls de l'Empordà o la platja de Castell, i que s'han creat parcs naturals, com els del cap de Creus i del Montgrí. Igualment, s'han fet passes importants amb el Pla director urbanístic de la Costa Brava, aprovat el 2021, que ha desclassificat vuitanta-sis àmbits i n'ha reduït cinquanta-sis més, amb la qual cosa s'ha evitat la construcció d'uns quinze mil habitatges.

Però les amenaces continuen i amb els plans generals vigents encara es poden construir més de trenta mil habitatges nous al llarg de tota la costa, en urbanitzacions sovint heretades de l'època franquista, però també en moltes altres de fetes ja durant els anys en democràcia.

Cal, doncs, que es mantingui la consciència alerta per evitar més desastres constructius i per aturar

>> Urbanització Puig Rom, cala Canyelles Petites, Roses.

aquestes amenaces. La Costa Brava no es pot permetre més vergonyes com, per exemple, les perpetrades a sa Riera recentment.

La professora, investigadora i geògrafa Yvette Barbaza, autora de *Le paysage humain de la Costa Brava* (1965), va escriure que «el paisatge és com un llibre obert, és el millor lloc on l'ésser humà ha escrit la seva història».

No deixem, doncs, que alguns continuïn escrivint un paisatge que tots sabem que no ens agradarà gens, i que tampoc serà beneficiós per a les noves generacions.

És amb aquesta idea que, ara fa més de dos anys, vaig començar a treballar en el projecte fotogràfic «Costa Esbravada», fet realitat en una exposició que, gràcies als Amics del Museu d'Art de

Girona, Foto Torroella i SOS Costa Brava, ja s'ha pogut veure a Girona, Figueres, Palamós, l'Escala i Palafrugell, i que, durant aquest any, s'exhibirà a Roses i Torroella de Montgrí, entre altres poblacions.

En la mostra es poden veure algunes de les imatges que acompanyen aquest article. Una Costa Brava que, segurament, no ens agrada mirar, però que és ben real. L'objectiu és fer reflexionar per no repetir els errors del passat.

L'any 1976, a les conclusions del I Debat Costa Brava, s'hi deia: «Propugnem una Costa Brava arrelada en la seva pròpia història i orientada cap a un futur que asseguri la conservació i la potenciació del seu espai físic, econòmic, cultural i social, al servei dels qui l'habiten». Tinguem-ho ben present.

>> Les dues ferides de sa Riera, la promoció Jardins de Sa Riera Living i, dalt del turó, la urbanització a s'Antiga.

>> Platja de Sant Pol, Sant Feliu de Guíxols.

>> Urbanització a Fornells, Begur.

>> Urbanització Roca Grossa, Lloret de Mar.

>> Edificis d'apartaments a Palamós.

>> Edifici d'apartaments al passeig marítim de Platja d'Aro.

>> Construcció a mig fer i abandonada al cap de Begur.

>> Urbanització Cala Salionç, Tossa de Mar.

>> Edifici d'apartaments a la urbanització Bon Relax, Sant Pere Pescador.

>> Torre Valentina, Sant Antoni de Calonge.